

Leve het toerisme!

Sancho Vanherck

tholvanpluto@telenet.be

Het was aanvankelijk de bedoeling vlinders te zoeken in de graslanden rond het verlaten dorp Jánovas, aan de voet van de Spaanse Pyreneeën, in de provincie Huesca. Maar die zestiende augustus 2015 liepen er wat té veel toeristen tussen de ruïnes, zodat ik rust zocht bij en in de bedding van de Baranco de Fuen, een kleine bergbeek die uitmondt in de Río Ara. De Baranco de Fuen wordt gevormd door het samenvloeien van twee kleinere beekjes, de Baranco Tenallas en de Penalla, waar nog amper water doorstroomde.

Die twee zijn smal en op veel plaatsen overschaduwde door de begroeiing op de oever. Een libel die rustig onder de bomen vloog, kwam mij heerlijk onbekend voor. Het lukte af en toe om het beestje met de verrekijker te volgen, en inderdaad, dit leek een soort die ik nog niet eerder had gezien. Tot overmaat van vreugde landde het brave diertje op een boomstammetje, een paar meter voor me en bleef daar even poseren, tot ik mijn fototoestel had opgevestigd en een snapshot had gemaakt. 's Avonds, met de gids bij hand, zou ik ontdekken dat ik mijn eerste *Boyeria irene*, de Schemerlibel, had ontmoet.

“Niks ernstigs,” zegt de dokter

Waarom is het zo plezant een soort voor 't eerst te zien? Het ontdekken van een onbekend boek van een geliefd schrijver in de etalage van de boekhandel zorgt voor veel plezier, maar dat haalt het niet bij het vinden van een 'nieuwe' vogel, vlinder of libel. “Een meer voorkomende en nog vrij onschuldige afwijking,” zegt mijn dokter. “Op te volgen.” “Een mens moet zijn pleziertjes halen waar hij ze kan vinden,” zeg ik.

Ongeveer twintig minuten verder, en dat is niet ver voor iemand die door een halfuitgedroogde

bedding loopt, patrouilleerde er een forse libel boven een brede bocht waar nog wat water stond en wat meer licht viel. Een oude bekende, *Anax parthenope*, de Zuidelijke keizerlibel. Na mijn succesje bij het fotograferen van Irene – al wist ik nog niet hoe ze heette – wou ik ook de keizer op foto. Ik wachtte geduldig, in de hoop dat zijne hoogheid zich even zou zetten, of als een keizer van de wielerpiste, binnen het bereik van mijn lens zou willen surplacen. Maar de empereur schoot plots als een bliksemschicht langs mij heen, greep iets vast, en stortte neer tussen de stenen van de droge bedding, onder luid geritsel van libellenvleugels. Op zijn rug, met een kleinere libel vastgegrepen.

Ik stond met mijn fototoestel in mijn handen en ging met klikkende camera voetje voor voetje dichterbij. Heel even dacht ik nog dat ik een sadomasochistische vorm van imperiale sex in het vizier had, maar de manier waarop die kleinere tekeer ging om zich uit de greep van vorst Parthenope te ontworstelen, woest met het achterlijf slaand, was duidelijk: dit was een gevecht op leven en dood. En die kleinere leek wel de libel die mij daarnet zoveel plezier had verschaft door vlak voor me neer te strijken, ocharme. Amper vijftien seconden later vloog de keizer weg, met het slappe lichaam van zijn vermoedelijke middagmaal in zijn kaken. Zoiets had ik nog nooit gezien!

Nero revisited

Terug thuis, met de foto's op het computerscherm (figuur 1), zag ik dat keizer het hoofd van Irene had laten liggen. Tussen mijn eerste en laatste foto zaten precies 13 seconden. Misschien heb ik, door dichterbij te komen, de keizer iets sneller doen opvliegen dan hij onder normale

omstandigheden zou doen, maar dat Irene in een wip en een draai tot fast food was herleid, staat buiten kijf.

Irene, godin van de vrede, meedogenloos onthoofd door een wrede keizer. Voor mijn ogen. Blij dat die vele toeristen mij uit de graslanden rond Jánovas hadden verdreven.

Figuur 1. Predatie van Zuidelijke keizerlibel (*Anax parthenope*) op Schemerlibel (*Boyeria irene*), Jánovas, Aragon, Spanje, 16 augustus 2015.

Predation of Anax parthenope on Boyeria irene, Jánovas, Aragon, Spain, 16 August 2015 (Foto's: Sancho Vanherck).